

Стрекоза и муравей.

Попрыгунья Стрекоза
Лето красное пропела,
Оглянуться не успела,
Как зима катит в глаза.
Помертвело чисто поле,
Нет уж дней тех светлых боле,
Как под каждым ей листком
Был готов и стол и дом.
Все прошло: с зимой холодной
Нужда, голод настает,
Стрекоза уж не поет,
И кому же в ум пойдет
На желудок петь голодный!
Злой тоской удручена,
К Муравью ползет она:
Не оставь меня, кум милый!
Дай ты мне собраться с силой
И до вешних только дней
Прокорми и обогрей!
Кумушка, мне странно это:
Да работала ль ты в лето?
Говорит ей Муравей.
До того ль, голубчик, было?
В мягких муравах у нас -
Песни, резвость всякий час,
Так, что голову вскружило.
А, так ты...
Я без души лето целое все пела.
Ты все пела? Это дело:
Так поди же, попляши!

Τζιτζίκας και μέρμηγκας

Το ανέμελο το Τζιτζικάκι
ξένοιαστα πέρασε το καλοκαιράκι.
Ούτε που το κατάλαβε τραγουδώντας
πότε ήρθε ο βαρύς χειμώνας.
Το χωράφι άδειασε από τη σοδιά.
Οι χαρούμενες ημέρες δεν υπάρχουν πια,
όταν κάτω από κάθε φύλλο ταπεινό
έβρισκε τη στέγη του και φαγητό.
Με το κρύο τελείωσε η φυγοπονία.
Έρχεται η ανάγκη και η λιμοκτονία.
Στο τζιτζίκι κόπηκε η λαλιά.
Όταν η κοιλιά πεινά,
κανείς δεν τραγουδά.
Από τη μιζέρια το Τζιτζίκι κλαίει,
στο Μυρμήγκι πάει και λέει:
Αδερφέ, μη με αφήνεις!
Τη δύναμη ώσπου να βρω,
μέχρι την άνοιξη να με φροντίζεις,
Δως μου στέγη και φαί ζεστό!
Τρελάθηκες; Άκου τι λέει!
Δούλεψες εσύ το καλοκαίρι; -
του γυρνάει ο Μύρμηγκας με θυμό.
Άσε! Μα πότε να το προλάβω εγώ...
Εκεί στα χόρτα τα μαλακά
είχαμε όλο παιχνίδια και χαρά.
Ξεχάστηκα, το ομολογώ.
Τι θες να πεις;
Όλο το καλοκαίρι τραγουδούσα εγώ.
Τραγουδούσες; Δεν πεινούσες;
Τώρα πιάσε τον χορό!

